

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 6 - 12 mai 2012

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Înjumătățirea Sărbătorii Cinzecimii

miercuri, 9 mai 2012

SĂ NE FERIM DE A FACE JUDECĂȚI TEMERARE

1. Întoarce-ți privirea spre tine însuși și ferește-te de a judeca faptele altora. Atunci când judecă pe ceilalți, omul se ostenește zadarnic, de cele mai multe ori e păscut de greșeală și lesne alunecă în păcat; în schimb, când se judecă pe sine și-și cercetează propriul cuget, fapta-i priește, aducându-i întotdeauna rod și folos. Ne dăm mereu cu părerea cu privire la acele lucruri care ne stau pe suflet, ceea ce face ca, orbiți de iubirea noastră de noi înșine, să pierdem ușor din vedere dreapta judecată. Dacă Dumnezeu ar fi țința curată a tuturor gândurilor și dorințelor noastre, nu ne-am frământa atâta când părerile noastre întâmpină împotrivirea celorlalți.

2. Dar iată că stă cuibărit în noi câte un lucru - alteori vine și altceva să ne dea ghes din afară - și ne pomenim, într-un fel sau altul, mânați care încotro de imbolduri. Mulți, de fapt, se caută într-ascuns pe sine în tot ceea ce fac, dar nu-și dau seama de asta. Pot chiar părea cu totul împăcați cu ei înșiși, atunci când, după voia și părerea lor, toate le merg strună; e de ajuns însă ca lucrurile să ia altă întorsătură decât aceea dorită, și ei nu întârzie să intre în frământare și să se întristeze. Între prieteni și concetățeni, între oameni evlavioși și călugări, se nasc astfel, destul de des, neînțelegeri, dezbinări și sfadă.

3. Năravul care a prins rădăcini anevoie se dezvăță și nimănui nu-i face plăcere să primească povețe împotriva părerilor sale. Dacă te vei bizui mai mult pe luminile minții și pe iscusințele tale decât pe virtutea supunerii lui Isus Cristos, cu greu, dacă totuși vreodată, vei ajunge cu adevărat luminat la suflet: Dumnezeu, într-adevăr, ne dorește cu desăvârșire supuși voinței sale și ridicați dincolo de toată priceperea și lumina minții omenești, prin focul arzător al dragostei sale.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Oana Muntean** și **Magdalena Pop** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Singur, dar totuși nu singur

Însuși Domnul nostru a arătat o parte a problemei, și o parte a soluției singurătății când a spus: “Iată vine ceasul, și a și venit, ca să vă risipiți fiecare la ale sale și pe Mine să Mă lăsați singur. Dar nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine” (Ioan 16,32). Când dușmanii Lui au venit asupra Lui, când prietenii lui l-au părăsit, când Crucea se contura ca o realitate crudă, El a spus: “Sunt singur, dar nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine.” Cu alte cuvinte, vin în viață acele momente de singurătate care nu pot fi depășite prin nici un mijloc uman – doar de către Dumnezeu.

De câte ori l-a căutat Isus pe Tatăl Său! L-a căutat singur. Se scula dimineața devreme și urca pe munte pentru a fi aproape de El, pentru a vorbi cu El și pentru a asculta sfatul Lui. Pentru că a fost atât de des singur cu Dumnezeu în rugăciune, El nu a fost niciodată cu adevărat singur. Tatăl a fost cu El. Chiar și în fața aceluia simbol al separării și singurătății extreme – moartea – El nu a fost singur. S-a rugat: “Părinte, în mâinile Tale încredințez duhul Meu” (Luca 23,46).

Când un băiețel urma să fie operat, i-a cerut tatălui său să stea cu el în timpul întregii operații. Când băiatul a fost anesteziat și a adormit, infirmiera i-a sugerat că ar putea să părăsească sala de operație pentru că nu va fi experiență plăcută. Tatăl s-a hotărât să rămână. La sfârșitul operației, a fost răsplătit când fiul său, trezindu-se din anestezie, l-a căutat și văzându-l i-a spus: “Ai rămas, tati!” Una dintre cele mai mari promisiuni ale Bibliei ne asigură că Dumnezeuul nostru este un Dumnezeu care rămâne: “Și vor chema numele lui Emanuel... Cu noi este Dumnezeu” (Matei 1,23). “De voi umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești” (Psalmul 22,4). “Iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28,20).

Doi marinari au fost întrebați ce au făcut când a venit știrea capitulării japoneze în timpul celui de-al doilea război mondial. Unul a spus că s-a urcat pe un felinar în Times Square și a strigat cât îl țineau plămânii. Celălalt a spus că a mers într-o biserică să se roage. Cel care i-a intervievat a comentat apoi: “Există mulți oameni care încearcă să își vindece singurătatea urcându-se pe felinare sau mergând în cluburi de noapte și strigând cât îi țin plămânii. În general ei se trezesc cu dureri de cap și foarte răgușiți, mai singuri și mai triști decât erau înainte. Însă mai există alții care au învățat că singurul remediu real pentru singurătate vine din comuniunea cu Dumnezeu...”

“Doamne, nu am om...” i-a spus paralizicului lui Isus. Dar avea un OM – Omul Dumnezeu, Isus însuși. Și noi îl putem avea pe Isus ca Prieten și Însotitor în viață, ca să ne întărească, pentru că singuri am fi slabi; să ne dea curaj, pentru că singuri am fi lași; să ne repete promisiunea prezenței Sale, pentru că altfel ne-am pierde în singurătate. “Nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine.” Cu această credință vom mai avea totuși probleme, dar vom avea și o Prezență care să ne inspire încredere și cu care să învingem singurătatea.